

בע"א (רמת-גן) 28812-03-13 - עומר זועבי נ' עיריית רמת גן

בע"א (רמת-גן) 28812-03-13 - עומר זועבי נ' עיריית רמת גן/שלום רמת-גן

בע"א (רמת-גן) 28812-03-13

עומר זועבי

נגד

עיריית רמת גן

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לעניינים מקומיים ברמת-גן

[06.05.2013]

כב' השופט יעקב שקד

החלטה

1. בפני בקשה לקבוע כי חוב נשוא דוחות חניה משנת 1997 התיישן וכי נוכח העובדה (הנטענת) שהמבקש לא קיבל כל הודעה על הדוחות, יש לבטלם.
 2. בית משפט זה נעדר סמכות לדון בשאלת התיישנות קנס, להבדיל משאלת התיישנות עבירה, המצויה בסמכותו (ע"פ 3482/99 פסי נ' מ"י). לפיכך אדון רק בשאלה האם העבירות התיישנו.
 3. המבקש טוען בתצהירו כי לא קיבל את הודעות הקנס מעולם. המשיבה גורסת כי ההודעות נשלחו בדואר רשום במועד וכתמיכה לטענתה צירפה תדפיס מסויים.
 4. תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד - 1974, מקימה חזקת מסירה גם ללא חתימת המקבל, כאשר השליח מוכיח כי אכן שלח את תעודת הקנס בדואר רשום לנמען.
- בע"פ 30201/06 (מחוזי-ים) שפיר נ' מדינת ישראל, בסעיפים 11-12 לפסק הדין נקבע כך:
- "השאלה היא- האם ראוי שיתקבל אישור שאינו האישור הסטנדרטי של הדואר הרשום, כי אם אישור פנימי של המאשימה כראיה למשלוח הדואר? לענין זה נראה כי קבלת האישור הפנימי - גם אם זה האחרון נושא את חותמת הדואר, איננה מספקת והיא מחטיאה את מטרת המשלוח בדואר רשום ולא בדואר רגיל. קביעה זו מקבלת משנה תוקף מהעובדה כי אין מדובר בפעולה יוצאת דופן של המדינה. משלוח הודעות על עבירות, כמו גם ניהול הוכחות במשפט לעניין העבירה, הינם חלק ממהלך העבודה היומיומי של המדינה וראוי כי ייעשו באופן התקין ביותר. אין חולק כי במגעה של המדינה עם האזרח ישנו פער מובנה משמעותי בין המשאבים והכוח העומדים לרשות הצדדים, פער המעניק יתרון למדינה.
- במקרה שלפנינו, לא הוכיחה המשיבה את משלוח ההודעה במסגרת התקופה הקבועה בחוק, שיש בה כדי לדחות את טענת ההתיישנות. לדידי, הפלט הפנימי אין בו די כדי להסיר את הספק בדבר משלוח ההודעה בדואר רשום. כל עוד זה לא נעשה, אין לומר כי קמה במקרה זה חזקת המסירה כדין, במסגרת הזמן של ארבעה חודשים הקבועה בחוק (ואף לא במסגרת השנה - לו לא היה מדובר בעבירה שצולמה כהגדרתה בחוק). על כן, יש לקבוע כי מאחר שההזמנה לדיון נשלחה למערערת רק לאחר יום 28.08.05 בו הודפסה הזמנה למשפט וכתב אישום, חלה התיישנות על העבירה".
6. התדפיס שצורף לתגובה הינו פלט מחשב של רשות החניה של המשיבה, כך רשום בכותרתו. לא מדובר על פניו באישור של דואר ישראל על משלוח הדואר הרשום.
 - אציין כי טענת המצהירה מטעם המשיבה כאילו הפלט חתום ע"י רשות הדואר כעדות למשלוח אינה נתמכת בפלט, שבו לא מופיע כל אישור כאמור.
 - ניתן להבחין בעמוד השני בחותמת מסויימת שהוטבעה, אך לא ניתן לקרוא מה שם הרשות או הגוף שחתם ובכל מקרה אין בכך כל עדות או אישור כנדרש.
 - אציין עוד כי בהחלטתי מיום 22.4.13, למקרא התגובה, איפשרתי למשיבה להגיש אישור משלוח דואר רשום כנדרש - אך היא לא ניצלה זכותה זו למרות חלוף המועד שנקצב לכך. יש לראות בכך הימנעות מהבאת ראיה רלבנטית על כל הנובע מכך.
 7. לפיכך, בהינתן האמור ובהעדר הוכחה אודות משלוח כנדרש, וכן נוכח הצהרת המבקש שלא נסתרה, לא עמדה המשיבה בנטל המוטל עליה, ויש לקבל את טענת המבקש להתיישנות העבירות. המשיבה תשלם למבקש הוצאות הבקשה בסך 400 ₪, תוך 30 יום, שאם לא כן יישא הסכום ריבית והפרשי הצמדה כחוק מהיום ועד התשלום בפועל. ניתנה היום, כ"ו אייר תשע"ג, 06 מאי 2013, בהעדר הצדדים.